

trăim nemurirea și nemurirea se trăiește din această viață.

De aceea am mai spus-o: odată, Sfântul Paisie, când am fost să îl întâlnesc, mi-a spus cât de mult greșim și noi, clericii, care spunem oamenilor: „Păziți poruncile ca să mergeți în rai”. E greșit, nu trebuie să spunem așa. Păzim poruncile, trăim în Biserică și dobândim raiul încă din această viață. Din această viață! De aceea, spune și Hristos foarte frumos: „Împărăția lui Dumnezeu este

înăuntrul vostru”. Și când spune „Împărăția lui Dumnezeu”, prin aceasta înțelege Împăratul, adică El Însuși. El Însuși Împăratul este Împărăția. Cu alte cuvinte, Hristos Își are tron în inima noastră. De aceea, noi toți să înaintăm după cum spune și Sfântul Vasile în Sfânta lui Liturghie: „Ca să locuiască Hristos în inimile noastre”. Amin!

Sursa: [youtube.com](https://www.youtube.com)

PROGRAMUL LITURGIC

Joi 31 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Vineri 1 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Tăierea împrejur cea după trup a Domnului; → Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei
Sâmbătă 2 ianuarie	18:00	Vecernia
Duminică 3 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. II Timotei 4, 5-8; Ev. Marcu 1, 1-8; glas 5, voscr. 8 → Duminica dinaintea Botezului Domnului; → Descoperirea moaștelor Sfântului Mucenic Efrem cel Nou

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

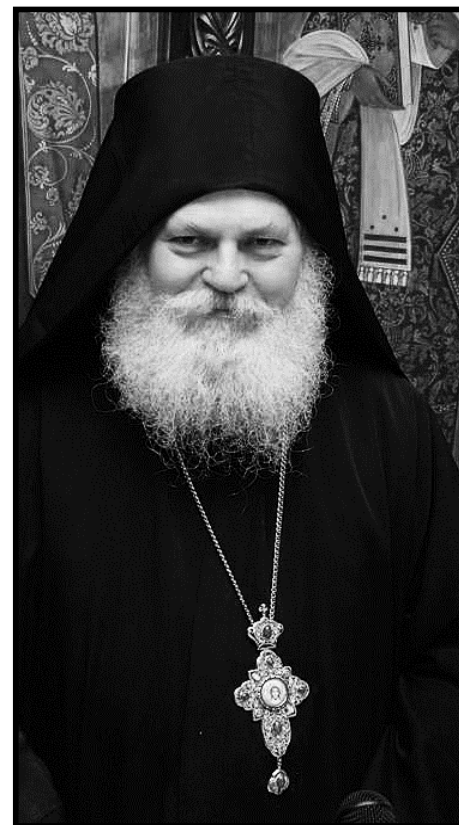

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu.” – Ev. Luca 9, 62

Nr. 370 / 27 decembrie 2020

ARHIMANDRITUL EFREM

STAREȚUL
SFINTEI MĂNĂSTIRI VATOPED
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

ACEST HRISTOS ESTE PĂRINTELE NEAMURILOR

Omul împlinit este omul Harului. De aceea, vedeți voi, trăiți în Europa. În regulă, iubesc europenii, sunt intelectuali, sunt oameni de știință buni, se străduiesc să avanseze și în privința culturii, și în privința tehnologiei, însă le lipsește un lucru mare. Știți ce le lipsește? Le lipsește Harul Duhului Sfânt! Eu am fost în Germania, am fost odată să fac o intervenție pe inimă. Și acolo doctorul care m-a operat, a terminat și mi-a spus: „Sunt foarte mulțumit, nu am de spus nimic altceva decât un mare «Bravo!» față de mine însumi”. Și să știți că m-am întristat când am auzit aceste cuvinte de la un om de știință așa mare. Și apoi am găsit prilejul și i-am zis: „Dincolo de noi înșine, deasupra noastră, există și altceva, și acesta este adevăratul Dumnezeu, este Hristos, Care, ca și Cuvânt neîntrupat și Dumnezeu

prin care toate s-au făcut, se întrupează, vine lângă noi, trăiește împreună cu noi, și ne spune: «Eu sunt cu voi în toate zilele vieții voastre până la sfârșitul veacurilor». Și acest Hristos este Părintele oamenilor”.

Când am fost odată în Cipru într-un loc unde se făceau cateheze și a trebuit să vorbesc (Cipru este țara mea), mi-a spus preotul slujitor de acolo, care era un preot evlavios: „Părinte stareț, sunt în sală și copii mici de școală primară și vor și ei să vă asculte spunându-le un cuvânt”. M-am dus să îi văd pe copii și le-am spus: „Suntem toți copii ai lui Dumnezeu, întreaga lume este alcătuită din copii ai lui Dumnezeu”. Un copil mi-a spus: „Părinte, și turcii sunt copii ai lui Dumnezeu?”. I-am spus: „Bineînțeles, și ei sunt copii ai lui Dumnezeu”. Nu i-a plăcut atunci când i-am zis așa și a spus: „Toți suntem copii ai lui Dumnezeu, însă însemnătate are care dintre toți acești copii se fac părtași ai dragostei părintești”. Lucrul acesta trebuie să ne preocupe pe toți. Ne facem părtași ai dragostei lui Hristos și Dumnezeului nostru? Dobândim cele ale dragostei lui Dumnezeu? Avem înăuntrul inimii noastre o prezență adevărată a harului dumnezeiesc?

Și vedeți, observ și eu ca și duhovnic din puțina-mi experiență că oamenii care nu au împărtășire

din Dumnezeu sunt presați, au stres, sunt foarte obosiți, sunt foarte uzați, sunt deznădăjduiți, sunt sperați și nu au de ce să se prindă. Și, din păcate, frații mei, vă spun aceasta știind că cei mai mulți locuiți în apus, iar în ziua de astăzi apusenii, în afara acestor puține lucruri despre care v-am spus, care sunt pozitive, duhovnicește sunt înșelați. Vedeți europeanul – pe el îl interesează să învețe, să meargă la facultate, să facă master, să facă doctorat, la vârsta de 40 de ani să se însoare, fiindcă până la vârsta de 40 de ani face ce vrea - are femei câte vrea. Vedeți, libertatea omului apusean înseamnă să faci orice vrei. Nu pot înțelege că libertatea omului duhovnicesc nu este să faci ceea ce vrei, ci este...ce este? Și în ce constă? Constă în a sta departe de păcat. De aceea, și Hristos ne-a zis (și vă îndemn să citiți Evanghelia): „Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera pe voi”. Și în rest, de multe ori îl înțelegem pe om dacă are conținut. Când? Când trece printr-o încercare, când îl osândesc, când îl clevesc, când îl nedreptățesc, când îl defăimează, când îl disprețuiesc, atunci înțelegi, pricepi, cât de mult reacționează și cum înfruntă acest lucru. Atunci vezi dacă înăuntrul lui are roadă duhovnicească, pentru că ceea ce trebuie să avem în Biserică – iar Biserica este trupul tainic al lui

Hristos -, trebuie, cu orice preț, să avem roadă duhovnicească.

Vedeți ce spune Sfântul Apostol Pavel, ne lămurește ce este roada Duhului Sfânt: „Roada Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea”. Dacă acestea există înseamnă că începem să gustăm din roadele pe care le dă Biserica și aceste roade sunt însuși Hristos. De aceea, aș vrea să fiți credincioși, să vă hrăniți din tainele Bisericii, să iubiți rugăciunea, să iubiți spovedania, să iubiți Sfânta Liturghie. Sfânta Liturghie este alfa și omega a vieții în Biserică, fiindcă acolo se împlinește întregul scop al mântuirii din venirea lui Hristos întrupat pe pământ. Căci Hristos, frații mei, nu a venit să ne dea numai porunci. Ca și Cuvânt neîntrupat, Dumnezeu a dat porunci și în Vechiul Testament. Putea să ne dea porunci de la început prin alte mijloace, nu era nevoie să vină, să se întrupeze, să ne întâlnească, să stea împreună cu noi. De ce a făcut aceasta? A venit ca să ni se dăruiască pe Sine Însuși. De aceea, la Sfânta Liturghie mergem și primim Cinstul Trup și Preasfântul Sânge al lui Hristos. Aceasta ne împlinește, nu ne lasă niciun loc gol, e de ajuns să ne pregătim puțin ca să putem să ne întregim, să ne împlinim și să se

materializeze ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Înțelepciunea Lui, că vrea ca omul să fie după chipul și asemănarea Lui. Nu există, frații mei, o cinste mai mare decât a ajunge sfinți. Sfințenia este cinstea cea mai înaltă a omului. De aceea, trebuie să ne împodobim pe noi înșine ca să putem să îl odihnim pe Hristos care ne-a făcut ca să ajungem sfinți.

Și când părintele nostru duhovnicesc, Iosif Vatopedinul, avea 15 ani și jumătate, prin 1935, a văzut la cinema un film în orașul Paphos din Cipru, și a văzut niște lucruri de la dezastrul micro-asiatic al grecilor, în care se împușcau unii pe alții și se omorau. După cum mi-a spus el însuși, atunci când s-a terminat filmul, l-a apucat o tristețe și a spus: „Oare asta e viața unui om – în două minute să se omoare unul pe altul?” Și atunci s-a dus în afara orașului Paphos, undeva, pe niște stânci, și cum avea doar 15 ani, cu ceea ce știa, s-a rugat lui Dumnezeu și a spus: „Hristoase, acesta este omul, aceasta este viața omenească – în două minute să se omoare?” Și atunci s-a arătat înaintea ochilor lui Hristos și a spus: „Socrate (așa îl chema pe el), pe om l-am făcut ca să fie nemuritor”.

Lucrul acesta să îl păzim, să îl ținem: am fost făcuți ca să fim nemuritori, am fost făcuți ca să